

- 2) Staan artikel 4, lid 3, en artikel 19, lid 1, VEU en artikel 267 VWEU, mede gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in de weg aan de uit de praktijk in de nationale rechtspraak volgende uitlegging en toepassing van artikel 111, achtste alinea, van de grondwet, artikel 360, eerste alinea, punt 1, en artikel 362, eerste alinea, van de Codice di procedura civile en artikel 110 van de Codice del processo amministrativo, volgens welke cassatieberoep bij de verenigde kamers [van de Corte di cassazione] dat berust op “gronden in verband met de rechtsmacht”, vanuit het oogpunt van het zogenoemde “ontbreken van rechtsmacht”, niet kan worden ingesteld als middel in hogere voorziening tegen arresten van de Consiglio di Stato in geschillen over kwesties betreffende de toepassing van het Unierecht waarbij deze rechter zonder enige motivering verzuimt het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing, zonder dat is voldaan aan de strikt uit te leggen, door het Hof van Justitie limitatief opgesomde voorwaarden (voor het eerst in het arrest van 6 oktober 1982, Cilfit e.a., 283/81) die de nationale rechter vrijstellen van de genoemde verplichting [een en ander in strijd met het beginsel dat nationale procedurele bepalingen of praktijken, ongeacht of zij bij wet of in de grondwet zijn vastgesteld, waarbij de nationale rechter (in laatste aanleg of een andere) — eventueel tijdelijk — de vrijheid wordt ontnomen om een prejudicieel verzoek in te dienen, waardoor inbreuk wordt gemaakt op de uitsluitende bevoegdheid van het Hof van Justitie ter zake van de juiste en bindende uitlegging van het Unierecht, de eventuele uiteenlopende uitlegging van het door de nationale rechter toegepaste recht en het Unierecht niet meer kan worden verholpen (en de consolidatie daarvan wordt bevorderd), en afbreuk wordt gedaan aan de uniforme toepassing en de daadwerkelijke rechtsbescherming van uit het Unierecht voortvloeiende subjectieve rechtssituaties, onverenigbaar zijn met het Unierecht]?
- 3) Kunnen de beginselen die het Hof van Justitie in de arresten van 5 september 2019, Lombardi, C-333/18; 5 april 2016, PFE, C-689/13, en 4 juli 2013, Fastweb, C-100/12, heeft geformuleerd in verband met artikel 1, leden 1 en 3, en artikel 2, lid 1, van richtlijn 89/665/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/66/EG ⁽²⁾, worden toegepast in de situatie die in het hoofdgeding aan de orde is, waarin de Consiglio di Stato, waarbij een concurrerende onderneming beroep heeft ingesteld tegen haar uitsluiting van een aanbestedingsprocedure en de gunning van de opdracht aan een andere onderneming, enkel het middel van dat principale beroep ten gronde heeft onderzocht waarbij de uitgesloten onderneming opkwam tegen het aan haar technische inschrijving toegekende puntenaantal (dat lager was dan de “uitsluitingsdrempel van een minimumaantal punten”), bij voorrang de incidentele beroepen van de aanbestedende dienst en de gekozen onderneming heeft behandeld en deze heeft toegewezen, en de andere middelen van het principale beroep, waarbij de uitkomst van de aanbesteding om andere redenen (de vage criteria voor de beoordeling van de inschrijvingen in het bestek van de aanbesteding, de ontoereikende motivering van de uitgebrachte stemmen, de onwettige benoeming en samenstelling van de aanbestedingscommissie) werd betwist, niet-ontvankelijk heeft verklaard (en verzuimd heeft om deze ten gronde te onderzoeken) op grond van een praktijk in de nationale rechtspraak volgens welke een van een aanbestedingsprocedure uitgesloten onderneming geen grieven kan aanvoeren om de gunning van de opdracht aan een concurrerende onderneming te betwisten — ook niet door nietigverklaring van de aanbestedingsprocedure —, omdat moet worden beoordeeld of het gevolg van de ontzegging aan de onderneming van het recht om de gronden voor de betwisting van de uitkomst van de aanbesteding door een rechter te laten onderzoeken, verenigbaar is met het Unierecht in een situatie waarin haar uitsluiting nog niet definitief vaststaat en waarin iedere gegadigde zich kan beroepen op een soortgelijk legitiem belang bij de uitsluiting van de inschrijving van de andere gegadigden, hetgeen kan leiden tot de vaststelling dat het voor de aanbestedende dienst onmogelijk is om een regelmatige inschrijving te kiezen en tot de inleiding van een nieuwe aanbestedingsprocedure waaraan elke inschrijver kan deelnemen?

⁽¹⁾ Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB 1989, L 395, blz. 33).

⁽²⁾ Richtlijn 2007/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot wijziging van de richtlijnen 89/665/EEG en 92/13/EEG van de Raad met betrekking tot de verhoging van de doeltreffendheid van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten (PB 2007, L 335, blz. 31).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Symvoulío tis Epikrateias (Griekenland) op
1 oktober 2020 — DIMCO Dimovasili M.I.K.E. / Ypourgos Perivallontos kai Energeias**

(Zaak C-499/20)

(2020/C 433/46)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulío tis Epikrateias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Verwerende partij: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Prejudiciële vraag

- Moeten artikel 4, lid 1, punt 1.1, artikel 7, lid 4, en artikel 8, van richtlijn 97/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 mei 1997 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende drukapparatuur (PB 1997, L 181), gelezen in samenhang met bijlage I bij die richtlijn, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen nationale regelingen als vervat in de bestreden punten 1.2.4, P 9.5.6.9 en P 9.5.8.2 van het Griekse technische reglement voor de in pandige aanleg van aardgasinstallaties die onder een druk van ten hoogste 0,5 bar staan, die — om personen te beschermen tegen voornamelijk aardbevingen — de installatie van drukapparatuur (gasleidingen) aan voorwaarden en beperkingen onderwerpen (ventilatieverplichting, verbod van leidingaanleg onder de vloer), wanneer die voorwaarden en beperkingen gelijkelijk van toepassing zijn op leidinginstallaties die, zoals in casu, de CE-markering dragen en volgens de verklaring van de fabrikant veilig gebruikt en geïnstalleerd kunnen worden zonder inachtneming van bedoelde voorwaarden en beperkingen?
- Of dienen de genoemde bepalingen van richtlijn 97/23/EG, in samenhang met artikel 2 ervan, daarentegen aldus te worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen voorwaarden en beperkingen met betrekking tot drukapparatuur (gasleidingen) als de onderhavige?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark (Oostenrijk) op 9 oktober 2020 — RM / Landespolizeidirektion Steiermark

(Zaak C-508/20)

(2020/C 433/47)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RM

Verwerende partij: Landespolizeidirektion Steiermark

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de nationale rechter in een strafprocedure die wordt gevoerd ter bescherming van een monopolieregeling, de door hem toe te passen strafrechtelijke sanctienorm toetsen aan de vrijheid van dienstverrichting, wanneer hij de monopolieregeling reeds tevoren overeenkomstig de richtsnoeren van het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft onderzocht en uit dit onderzoek is gebleken dat de monopolieregeling gerechtvaardigd is?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:
 - 2) a) Moet artikel 56 VWEU aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling waarbij dwingend wordt voorgeschreven dat het als ondernemer ter beschikking stellen van verboden loterijen in de zin van de kansspelwet wordt bestraft met een geldboete per speelautomaat, zonder dat een absolute bovengrens wordt gesteld aan het totale bedrag van de opgelegde geldboeten?
 - 2) b) Moet artikel 56 VWEU aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling waarbij dwingend wordt voorgeschreven dat het als ondernemer ter beschikking stellen van verboden loterijen in de zin van de kansspelwet wordt bestraft met een minimumboete van 6 000 EUR per speelautomaat?
 - 2) c) Moet artikel 56 VWEU aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling waarbij het als ondernemer ter beschikking stellen van verboden loterijen in de zin van de kansspelwet wordt bestraft met een vervangende hechtenisstraf per speelautomaat, zonder dat een absolute bovengrens wordt gesteld aan de totale duur van de vervangende hechtenisstraffen?
 - 2) d) Moet artikel 56 VWEU aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling waarbij, in het geval van strafoplegging wegens het als ondernemer ter beschikking stellen van verboden loterijen in de zin van de kansspelwet, wordt voorgeschreven dat een bijdrage in de kosten van de strafprocedure ten belope van 10 % van de opgelegde geldboeten in rekening wordt gebracht?